

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/82/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013202260
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013202260.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. CIMRÁK, s.r.o., IČO: 36 868 876, Štefánikova 7, Nitra, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 23. októbra 2013, Č. p.: KM-OLVS-107/2013/OPK, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/308/2013-43 zo dňa 30. júla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/308/2013-43 zo dňa 30. júla 2014 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného Č. p.: KM-OLVS-107/2013/OPK zo dňa 23. októbra 2013 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím žalovaný ako druhostupňový správny orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Č. p.: SPOU-OSZ-46.068-10/2013-VZ zo dňa 17. júla 2013 a zamietol odvolanie žalobcu dôvodiac tým, že v odvolacom konaní nebolo zistené porušenie právnych predpisov, napadnuté rozhodnutie bolo vydané príslušným orgánom, obsahuje predpísané náležitosti a vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci. V odvolacom konaní neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie preskúmaného rozhodnutia. Prvostupňovým rozhodnutím bolo v rámci autoremedúry vyhovené odvolaniu žalobcu podanému voči rozhodnutiu Č. p.: SPOU-OSZ-46.068-8/2013-VZ zo dňa 12. júna 2013 tak, že suma 196,48 eur mesačne uvedená vo výrokovej časti tohto rozhodnutia bola nahradená sumou 207,79 eur mesačne. Predmetom konania prvostupňového orgánu bolo vykonanie prepočtu výsluhového dôchodku žalobcu ku dňu X. D. XXXX, kedy dovŕšil 62 rokov veku a tým splnil podmienku veku rozhodujúcu na nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Odbor sociálneho zabezpečenia sekcie riadenia ľudských zdrojov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím Č.

p.: SPC-OSZ-46.068-3/2011 zo dňa 13. septembra 2011 priznal žalobcovi výsluhový dôchodok v sume 45,11 eur mesačne podľa § 143h ods. 1 a ods. 2 v súlade s § 38, § 39, § 58 a § 60 zákona číslo 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v platnom znení (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“).

Krajský súd po citácii relevantných právnych predpisov v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že predmetom súdneho prieskumu je posúdenie rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu z hľadiska námietok uvedených v žalobe.

Súd konštatoval, že žiadne z preskúmaných rozhodnutí (žalovaného a ani prvostupňového správneho orgánu z 12. júna 2013 a 17. júla 2013) neobsahuje riadne a náležité uvedenie výpočtu základu na výpočet výsluhového dôchodku žalobcu. Obe rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vo svojich odôvodneniach len uvádzajú, že základom pre výpočet výsluhového dôchodku žalobcu bol jeho priemerný mesačný služobný plat v ukončenom kalendárnom roku 1980 vo výške 3 425 Sk. Rozhodnutie z 12. júna 2013 ďalej uvádza, že výsluhový dôchodok žalobcu je vypočítaný podľa § 111 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1970 Zb. vo výške 20 % zo základu 3 425 Sk. Toto rozhodnutie ďalej obsahuje uvedenie termínov a výšky zvyšovania príspevku za službu, ak by bol žalobcovi vznikol nárok na jeho výplatu od 1. apríla 1991. Rozhodnutie zo dňa 17. júla 2013 obsahuje uvedenie v prvom rozhodnutí opomenutého koeficientu mzdového nárastu - 1,186 za obdobie rehabilitácie, čím sa navýšil priemerný mesačný služobný plat žalobcu v ukončenom kalendárnom roku 1980 na hodnotu 4 056 Sk. Skutočnosť o tom, ako dospel správny orgán k sume základu na výpočet výsluhového dôchodku žalobcu, je obsiahnutá v administratívnom spise (výpočet výsluhového dôchodku zo dňa 26. júla 2011) a to pred vydaním rozhodnutia číslo Č. p.: SPCOSZ-46.068-3/2011 zo dňa 13. septembra 2011, avšak zo spisu nevyplyva, že by bol žalobca s jeho obsahom žalovaným, respektíve prvostupňovým správnym orgánom pred vydaním preskúmaných rozhodnutí, nejakým spôsobom oboznamovaný a preto je zrejmé, že žalobca o skutočnosti výpočtu základu na výpočet jeho výsluhového dôchodku nemohol vedieť a nemohol preto ani posúdiť správnosť tohto výpočtu. Predmetný výpočet výsluhového dôchodku nebol ani súčasťou rozhodnutia číslo Č. p.: SPC-OSZ-46.068-3/2011 zo dňa 13. septembra 2011.

Krajský súd uviedol, že osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Len všeobecné konštatovanie, tak ako tomu bolo v danom prípade, bez bližšej špecifikácie ako dospel správny orgán k určeniu výšky základu pre výpočet výsluhového dôchodku žalobcu, je podľa názoru súdu nedostatočné a zakladajúce nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného (prvostupňového ako aj druhostupňového) z hľadiska nedostatku dôvodov. Žalobca má právo vyžadovať náležité odôvodnenie rozhodnutia, ktoré mu jasne a zrozumiteľne dáva vysvetlenie na všetky otázky súvisiace s predmetom konania a to tak v časti určenia základu na výpočet výsluhového dôchodku, ako aj v časti právneho zdôvodnenia použitia právnych predpisov, na základe ktorých o priznaní výsluhového dôchodku správny orgán rozhodoval.

Podľa názoru krajského súdu z dôvodu absencie akéhokoľvek zdôvodnenia právneho posúdenia veci v preskúmaných rozhodnutiach správnych orgánov (prvostupňového aj druhostupňového), je podľa presvedčenia súdu nadbytočné cieľu súdneho prieskumu v tomto konaní vyjadrovať sa k námietke nesprávneho právneho posúdenia veci. Bolo by to účelné iba v prípade, ak by správne orgány vo svojich rozhodnutiach riadne odôvodnili, prečo pri výpočte výsluhového dôchodku žalobcu postupovali podľa zákona č. 100/1970 Zb., čo však neučinili. Až po náležitom zdôvodnení bude možné posúdiť, či žalovaný vec správne právne posúdil, keď rozhodol o priznaní výsluhového dôchodku žalobcu a jeho prepočítaní s odkazom na § 111 zákona č. 100/1970 Zb. a nie podľa zákona č. 121/1975 Zb., ktorý bol v čase ukončenia služobného pomeru žalobcu účinným a upravoval aj výsluhové dôchodky príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti, čo vyplýva z jeho ustanovení (§ 3 písm. d), § 119 a nasl.). Tiež je treba uviesť, že zákon č. 121/1975 Zb. upravoval spôsob výpočtu výsluhových dôchodkov odlišne (§ 123) ako § 111 zákona č. 100/1970 Zb.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol o zrušení (podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.) len druhostupňového rozhodnutia (nesplňajúceho náležitosti vyplývajúce z § 47 ods. 3 správneho poriadku majúce za následok jeho nepreskúmateľnosť), keďže žalovaný (druhustupňový správny orgán) bude môcť pri opätovnom rozhodovaní o odvolaní žalobcu, viazaný vysloveným právnym názorom súdu v tomto rozhodnutí (§250j ods. 7 O.s.p.) vytýkané pochybenia v plnom rozsahu napraviť.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietla. Podľa jeho názoru rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Poukázal na skutočnosť, že predmetom konania vedeného u žalovaného bolo rozhodovanie o výplate výsluhového dôchodku po tom, čo žalobca dovŕšil dôchodkový vek podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení (zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení). Výsluhový dôchodok bol žalobcovi priznaný v súlade s ustanoveniami zákona č. 328/2002 Z.z.

Uviedol, že podľa ustálenej judikatúry súdov úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu a rozhodnutia orgánu verejnej správy (právnny názor napr. Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 127/07-21, NS SR 6Sžo 84/2007, č. k. 6Sžo98/2008, 1Sžo 33/2008).

Žalobca sa vyjadril k podanému odvolaniu a uviedol, že žalovaný vo svojom podaní neuviedol, v akom rozsahu rozhodnutie súdu napáda a v čom považuje rozhodnutie a postup súdu za nesprávny. Odvolanie je v podstate totožné s vyjadrením k žalobe, v ktorom sa žalovaný vyjadroval k žalobným námietkam žalobcu a nie k právnym záverom rozsudku Krajského súdu v Bratislave. Podľa názoru žalobcu odvolanie nesplňa náležitosti vyžadované zákonom.

Krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a teda v danom prípade nedošlo ku konštatovaniu nezákonnosti napadnutého správneho rozhodnutia. Nepreskúmateľnosť podľa názoru súdu znamená, že nemožno objektívne posúdiť súlad napadnutého správneho rozhodnutia s právnym poriadkom a zároveň je dôvodom uplatnenia kasačného princípu v správnom súdnictve bez súčasného konštatovania nezákonnosti rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2, 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. novembra 2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Odvolací súd konštatuje, že predmetom súdneho preskúmavacieho konania (prvostupňového ako i odvolacieho) bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 23. októbra 2013, Č. p.: KM-OLVS-107/2013/OPK, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, odbor sociálneho zabezpečenia Č. p.: SPOU-OSZ-46.068-10/2013-VZ zo dňa 17. júla 2013 a odvolanie žalobcu zamietnuté. Prvostupňovým rozhodnutím bolo v rámci autoremedúry vyhovieť odvolaniu žalobcu podanému voči rozhodnutiu Č. p.: SPOU-OSZ-46.068-8/2013-VZ zo dňa 12. júna 2013 tak, že suma 196,48 eur mesačne uvedená vo výrokovej časti tohto rozhodnutia bola nahradená sumou 207,79 eur mesačne.

Predmetom konania prvostupňového správneho orgánu bolo vykonanie prepočtu výsluhového dôchodku žalobcu ku dňu X. D. XXXX, kedy dovŕšil 62 rokov veku a tým splnil podmienku veku rozhodujúcu na nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Odbor sociálneho zabezpečenia sekcie riadenia ľudských zdrojov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím Č. p.: SPC-OSZ-46.068-3/2011 zo dňa 13. septembra 2011 priznal žalobcovi výsluhový dôchodok v sume 45,11 eura mesačne podľa § 143h ods. 1 a ods. 2 v súlade s § 38, § 39, § 58 a § 60 zákona číslo 328/2002Z.z. Výsluhový dôchodok bol žalobcovi prepočítaný na základe jeho žiadosti ku dňu X. D. XXXX, nakoľko splnil podmienku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, pričom základom pre výpočet výsluhového dôchodku žalobcu bol jeho mesačný služobný príjem v ukončenom kalendárnom roku 1980 vo výške 3 425,-Sk. Rozhodnutím zo dňa 12. júna 2013 bola žalobcovi od X. D. XXXX priznaná výplata výsluhového dôchodku v nižšej sume než na akú mu vznikol nárok, a preto prvostupňový správny orgán v rámci autoremedúry zmenil výrokovú časť rozhodnutia na sumu 207,79 eur mesačne, čo je suma výsluhového dôchodku vypočítaná z priemerného mesačného služobného platu žalobcu v ukončenom kalendárnom roku 1980 (3 425,- Sk) navýšená o koeficient mzdového nárastu za obdobie mimosúdnej rehabilitácie na sumu 4 056 Sk.

Žalobca v podanej žalobe, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného tvrdil, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné, pretože tak v druhostupňovom rozhodnutí ako i v prvostupňovom rozhodnutí chýba výpočet základu na výpočet výsluhového dôchodku podľa § 60 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a bez bližšieho vysvetlenia je určený na sumu 3 425,- Sk a nie je preto možné posúdiť správnosť takto určenej sumy. Žalovaný a ani prvostupňový správny orgán v rozhodnutiach svoj výpočet a ani výšku určeného základu nijako nezdôvodnili. Preto nie je možné zistiť, či boli zistené všetky potrebné skutkové zistenia na určenie výšky základu pre výpočet výsluhového dôchodku žalobcu, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť ich rozhodnutí.

Ako vyplynulo z obsahu spisu žalovaného, žalobca v podanom odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. p.: SPOU-OSZ-46.086-10/2013 -VZ zo dňa 17. júla 2013 poukázal na to, že dňa X. D. XXXX. dovŕšil dôchodkový vek - 62 rokov a má odpracovaných 17 rokov 9 mesiacov a 24 dní ako príslušník ozbrojeného bezpečnostného zboru, pričom vyjadril nespokojnosť s výškou prepočítaného výsluhového dôchodku s odôvodnením, že táto výška za takmer 18 rokov odpracovaných v bezpečnostnom zbore, sa mu zdá neadekvátne.

V rámci odvolacieho konania bolo napadnuté rozhodnutie posúdené v celom rozsahu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, bol preskúmaný súvisiaci spisový materiál a v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení bolo žalobcovi umožnené, aby sa pred vydaním napadnutého rozhodnutia mohol v určenej lehote vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípade navrhnúť jeho doplnenie. Žalobca uvedenú možnosť v stanovenej lehote nevyužil. Predmetom konania prvostupňového orgánu bolo vykonanie prepočtu výsluhového dôchodku žalobcu ku dňu X. D. XXXX, kedy žalobca dovŕšil 62 rokov veku a tým splnil podmienku veku rozhodujúceho pre nárok na starobný dôchodok.

Odvolací súd ďalej zistil, že odbor sociálneho zabezpečenia sekcie riadenia ľudských zdrojov MV SR rozhodnutím č. p.: SPC -OSZ-VZ-46.086-3/2011 zo dňa 13. septembra 2011 priznal žalobcovi podľa § 143h ods. 1 a ods. 2 v súlade s § 38, § 39, § 58 a § 60 zákona č. 328/2002 Z.z. výsluhový dôchodok v sume 45,11 Eur mesačne.

V odôvodnení rozhodnutia žalovaný konštatoval, že zo znenia § 143h ods. 3 je zrejmé, že policajtovi, ktorému bol priznaný výsluhový dôchodok podľa § 143h ods. 1 zákona, sa pri splnení podmienky veku rozhodujúcej pre nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, rekonštruuje výsluhový dôchodok tak, že sa vypočíta zo základu zisteného podľa § 60 ku dňu skončenia služobného pomeru a vypočíta sa podľa predpisov účinných v čase skončenia služobného pomeru, ako keby mu podľa týchto predpisov vznikol nárok na príspevok za službu alebo výsluhový príspevok, ktorý sa zvýši odo dňa skončenia služobného pomeru podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2008.

Žalovaný vo svojom odôvodnení ďalej uviedol, že podľa prvostupňového rozhodnutia č. p.: SPOU-OSZ-46.068-8/2013-VZ zo dňa 12. júna 2013 základom pre výpočet výsluhového dôchodku bol priemerný mesačný služobný plat žalobcu v ukončenom kalendárnom roku 1980 vo výške 3 524,- Sk. Pre nárok na výsluhový dôchodok bola žalobcovi zhodnotená podľa § 58 zákona doba výkonu základnej vojenskej služby od 2. apríla 1970 do 29. marca 1972, doba trvania služobného pomeru v PZ od 6. júna 1975 do 31. októbra 1981 a doba mimosúdnej rehabilitácie od 1. novembra 1981 do 31. marca 1991, t. j. celkom 17 rokov 301 dní. Za 17 skončených rokov a 301 dní doby trvania služobného pomeru by žalobcovi od 1. apríla 1991 patril podľa § 143 ods. 3 zákona výsluhový dôchodok vypočítaný podľa § 111 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1970 Z.z. o služobnom pomere príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti v znení neskorších predpisov, vo výške 20 % zo základu 3 524,- Sk, t. j. v sume 685,- Sk mesačne. Uvedený výsluhový dôchodok sa zvyšuje od 1. apríla do 31. júla 2011 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2008, t. j. spôsobom a v termínoch, ako by sa zvyšoval príspevok za službu, ak by žalobcovi nárok naň a na jeho výplatu vznikol od 1. apríla 1991. K poslednému zvýšeniu výsluhového dôchodku by došlo od 1. júla 2011, kedy by sa výsluhový dôchodok žalobcu zvýšil na sumu 196,48 eur mesačne, výplata ktorého odvolateľovi patrí od X. D. XXXX, kedy dovŕšil 62 rokov veku a tým splnil podmienku veku rozhodujúcu na nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Následne po podanom odvolaní bolo predmetné rozhodnutie preskúmané prvostupňovým orgánom (OSZ SPSČaOÚ MV SR), ktorý zistil, že prepočet výsluhového dôchodku nebol vykonaný správne, nakoľko ku dňu X. D. XXXX., kedy žalobca splnil podmienku veku rozhodujúcu na nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, bol základ pre jeho výpočet vzatý priemerný mesačný služobný plat z roku 1980 vo výške 3 524,- Sk bez jeho navýšenia o mzdový nárast za obdobie mimosúdnej rehabilitácie. Pretože žalobca bol mimosúdne rehabilitovaný a dňa X. júna XXXX splnil podmienku veku rozhodujúcu pre nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, základom pre prepočet výsluhového dôchodku od uvedeného dňa je priemerný mesačný služobný plat v ukončenom kalendárnom roku 1980 vo výške 3 524,- Sk, ktorý sa za obdobie rehabilitácie od 1. novembra 1981 do 31. marca 1991 zvyšuje podľa prílohy č. 1 k Nariadeniu ČSFR z roku 174/1991 Zb., ktorým sa vykonáva zákon o mimosúdnych rehabilitáciách o koeficient nárastu 1,184 na sumu 4 056,- Sk (3 524,- Sk x 1,184). Suma 207,79 eur mesačne predstavuje skutočnú sumu, v akej žalobcovi patrí výplata výsluhového dôchodku k X. D. XXXX.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že žalobca v podanej žalobe ako i v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu namietal výpočet základu na výšku výsluhového dôchodku. Zároveň namietal i výšku výsluhového dôchodku to v súvislosti s tým, že za službu, ktorú vykonával pre žalovaného v počte 17 rokov a 301 dní, je výška výsluhového dôchodku nízka. Taktiež namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov a že žalovaný vec nesprávne právne posúdil.

Krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods.2 písm. d) O.s.p., pretože po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že toto je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Odvolací súd sa v danom prípade nestotožňuje s názorom krajského súdu.

Ako je zrejmé z ustálenej judikatúry najvyššieho súdu, ak rozhodnutie správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci tak správny orgán podriadil zistený skutkový stav pod právnu normu, ktorá sa na vec nevzťahuje v uvedenom rozsahu. Pokiaľ rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, tak sa jedná a nezrozumiteľnosť jazykovú aj logickú, keď z rozhodnutia nie je zrejmé, či a aké dôkazy správny orgán vykonal, nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že rozhodnutie neobsahuje skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie rozhodnutia žalovaného Č. p.: KM-OLVS-107/2013/OPK zo dňa 23. októbra 2013 jednoznačne obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti (§ 47 ods. 3

zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení). Z rozhodnutia je jednoznačne zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Žalovaný vo svojom rozhodnutí ako i v prvostupňovom rozhodnutí jednoznačne podrobne uviedol, ako dospel k sume základu na výpočet výsluhového dôchodku žalobcu.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný posúdil vec i po právnej stránke správne a v súlade so zákonom.

Podľa ust. § 143h ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. účinného od 1. januára 2008, ak policajtovi uvedenému v § 137 nevznikol nárok na výsluhový dôchodok, nárok na výsluhový dôchodok podľa § 38 vznikne od 1. januára 2008. Nárok na výplatu výsluhového dôchodku vznikne odo dňa podania žiadosti, najskôr však od 1. januára 2008.

Podľa § 143h ods. 2 zákona, ak služobný pomer policajta skončil podľa predpisov platných pred 1. aprílom 1998 a nárok na výsluhový dôchodok mu vznikol podľa § 137 alebo podľa odseku 1, základ na výpočet výsluhového dôchodku sa určí podľa § 60.

Podľa § 143h ods. 3 zákona pri splnení podmienky veku rozhodujúcej na nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení sa výsluhový dôchodok policajta priznaný podľa § 137 alebo podľa odseku 1 vypočíta zo základu zisteného podľa § 60 ku dňu skončenia služobného pomeru podľa predpisov účinných v čase skončenia služobného pomeru a zvýši sa podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2008.

V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že žalobcovi bol rozhodnutím zo dňa 13. septembra 2011 Č. p.: SPC-OSZ-VZ-46.068-3/2011 priznaný výsluhový dôchodok podľa ust. § 143h ods. 1 a 2 v súlade s ust. § 38, § 39, § 58 a § 60 zákona č. 328/2002 Z.z. od 1. januára 2008 s nárokom na jeho výplatu od 8. júla 2011 spolu so zvýšením podľa § 68 ods. 2 písm. a) zákona. Nedeliteľnou súčasťou predmetného rozhodnutia bola informácia obsahujúca spôsob výpočtu výšky výsluhového dôchodku.

Podľa § 60 zákona č. 328/2002 Z.z. základ na výpočet výsluhového príspevku, odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku policajta sa zistí z priemerného služobného platu podľa odseku 3 a u profesionálneho vojaka z priemerného služobného platu podľa odseku 3 v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku v období posledných desiatich ukončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru, ak ďalej nie je ustanovené inak.

Podľa § 60 ods. 3 zákona priemerným mesačným služobným platom policajta je podiel súčtu mesačných služobných platov okrem súčtu služobných platov podľa § 6 ods. 2 prvej vety, ktoré mu patrili v príslušnom kalendárnom roku, a celkového počtu kalendárnych dní, za ktoré služobný plat v tomto roku patrilo, okrem počtu kalendárnych dní, za ktoré mu patrilo služobný plat podľa § 6 ods. 2 prvej vety vynásobený koeficientom 30, 417; takto zistený priemerný mesačný plat sa zaokrúhľuje na eurocenty smerom nahor.

Ako je zrejmé, žalobca dovŕšil dôchodkový vek podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, bol mu preto vykonaný prepočet priznanej výšky výsluhového dôchodku. Žalobcovi bola zhodnotená doba 17 rokov a 301 dní služobného pomeru.

Vzhľadom k tomu, že služobný pomer žalobcu skončil v čase účinnosti zákona č. 100/1970 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti v znení neskorších predpisov a to kádrovým rozkazom náčelníka SVB Bratislava č. 364/81 zo dňa 14. októbra 1981, ktorým bol podľa § 100 ods. 1 písm. d) zákona č. 100/1970 Zb. dňom 31. októbra 1981 prepustený zo služobného pomeru, v súlade s § 143h ods. 3 zákona sa výška výsluhového dôchodku po splnení podmienky veku rozhodujúcej na nárok na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení

vypočíta tak, ako keby vznikol žalobcovi v čase skončenia služobného pomeru nárok na príspevok za službu podľa zákona č. 100/1970 Zb., ktorý sa následne zvýši odo dňa skončenia služobného pomeru a to podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2008.

Pre výpočet výšky výsluhového dôchodku podľa ust. § 60 ods. 1 zákona sa za základ použil priemerný služobný plat v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku v období posledných desiatich ukončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru žalobcu. Jednalo sa o priemerný mesačný služobný plat v roku 1980 vo výške 3 425,- Sk.

Žalobcovi nebol priznaný starobný dôchodok, ale v súlade s ustanoveniami zákona mu mohol byť priznaný iba výsluhový dôchodok a to iba za dobu taxatívne uvedenú v § 58 zákona, tzn. iba za dobu výkonu vojenskej služby, dobu trvania jeho služobného pomeru príslušníka Zboru národnej bezpečnosti vrátane mimosúdnej rehabilitácie. Pre vznik nároku na výsluhový dôchodok a jeho výplatu sa zhodnocujú výlučne iba doby uvedené v § 58 zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na záver udáva, že žalovaný správny orgán pri rozhodovaní o výsluhovom dôchodku žalobcu správne posudzoval jeho nárok podľa zákona č. 100/1970 Zb., ktorý upravoval dávky výsluhového zabezpečenia príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti v čase skončenia služobného pomeru žalobcu.

Pokiaľ žalobca namietal, že mu mal byť výsluhový dôchodok vypočítaný podľa zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov tak odvolací udáva, že tento zákon upravoval dôchodkové zabezpečenie všetkých občanov. Z dôchodkového zabezpečenia podľa tohto zákona sa poskytoval starobný dôchodok, avšak žalobca v čase skončenia služobného pomeru nespĺňal žiadnu zo stanovených podmienok pre priznanie starobného dôchodku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyššie uvedeného považoval rozhodnutie žalovaného za zákonné a preto rozsudok krajského súdu zmenil podľa § 220 ods. 1 O.s.p. a žalobu zamietol ako nedôvodnú.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa 250k ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal, nakoľko nebol v konaní úspešný a žalovaný nemá zo zákona nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.